పండగరోజు

మేకా సరోజ

సుబ్బారావ్ సిగరెట్ కాలుస్తూ, భార్యామణి రాకకోసం చూస్తూ పడుకొన్నాడు.

లలిత రానే వచ్చింది. పతి చెంతకు రాకుండా బీరువా చక్కబెడుతోంది.

"ఏం! లతా అర్థరాత్రివేళ బీరువా దేనికి?" అంటూ లేచి కూర్చున్నాడు.

సుబ్బారావ్‌కి పెళ్ళాన్ని ముద్దుగా, మధ్య అక్షరాన్ని తీసేసి "లతా" అని పిలుస్తూంటాడు. లేకపోతే ఇప్పటినుంచీ పిల్లలైనా పుట్టందే, లలిత, లలితమ్మ అంటూ పిలిస్తే మోటుగా ఉంటుందని అతగాడి అభిప్రాయం. పూర్తిగా పేరు మార్చేసేవాడే. అత్తారు ఏడ్చిపోతారని ఊర్కొన్నాడు.

"రేపే కందండీ! పండగ. క్రొత్త బట్ట లకి బొట్లూ అదీ పెడదామని."

"అహా... పోనీ అవి తీసుకుపోయి బాత్ రూమ్‌లో పెట్టుకుని రాకూడదూ? ప్రొద్దుట అంతపని ఉండదూ!"

"ఏం వేళాకోళంగా ఉందీ! మీకేం? ఎన్నయినా చెబుతారు. పండగంటే ఆడాళ్ళు పొయ్యిదగ్గర కూర్చుని ఏడ్వడమేగా!"

"అవునవును! నిరుడు పండగకి మీ అమ్మ పొయ్యిదగ్గర కూర్చుని, కళ్ళు ఒత్తుకోడం నేనూ చూసాను."

"ఏ పొగో వచ్చి కళ్ళు తుడుచుకుం దేమో? పోనీలెండి. అందుకేగా ఈసారి వెళ్ళనివ్వలేదు." అంటూ వచ్చి అటువైపు తిరిగి పడుకుంది, తనకు అలకవచ్చినట్టు సూచిస్తూ.

"పండగ రోజుల్లోకూడా అలకేమిటి? కాస్త ఇటుతిరిగి మాట్లాడుదూ."

"పండగ రేపుకదా! చూద్దాంలెండి."

"ఓహో అట్లాగా! ఇంకో మంచమయినా కొనుక్కురానేమిటి? నీకైనా, నాకైనా కోపం వచ్చినపుడు ఉపయోగిస్తూ ఉంటుంది. లేకపోతే ఏ పిల్లాడినో కనేస్తే సరి వేరే మంచం పొస్తుంది."

ఆ విట్టుతోనైనా నవ్వేస్తుందనుకున్న సుబ్బారావ్‌కి నిరాశే కలిగింది.

లేచి అలారం వాచీకి కీ ఇస్తూ కూర్చుంది.

"ఇదిగో లతా! అలారం దేనికి. మనం ఆ కబుర్లూ ఈ కబుర్లూ చెప్పుకునేసరికి ఏ ఒంటిగంటో అవుతుందా! అప్పటి నుండి మొదలు పెట్టేద్దువుగాని పిండివంటలు."

"నేను ఏ కబుర్లూ చెప్పదల్చుకోలేదు, విన దల్చుకో లేదు." అంటూ వచ్చి పడుకొంది.

దేవిగారి అలక రేపు వంటగదిలో కష్ట ప నేగా.

అదేంకాదుగాని, నన్ను నిద్రపోనివ్వండి.

"మరి, మరి లతా ఇటు తిరుగు. నీకో మాంచిమాట. అంటే పండగరోజు ఎట్లా గడపాలో నే చెపుతాగా!"

"నేనేం చెవులు మూసుకోలేదు చెపితే చెప్పండి."

"అది కాదు లతా! పండగంటే చక్కగా, భార్యా భర్తలిద్దరూ చేట్టా పట్టాలేసుకుని షికార్లు కొడుతూ..."

"కడుపులో మాడ్చుకుంటూ" అంది లలిత ఇటు తిరుగుతూ.

ఆవిడబాధ అది పాపం. అవును మరి. పండగంటే నాలుగు పిండివంటలు, ఆరు కూరలూ చెయ్యాలంటే మాటలా. ఇంక క్రొత్తబట్టలు కట్టుకొనే తీరుబడి ఎక్కడ. మళ్ళీ మధ్యాహ్నం కాఫీ, టిఫిన్‌లు, సాయంకాలం వంట. ఒహటే పండగ. మరి పుట్టింటికైనా వెళ్ళ నివ్వలేదు సుబ్బారావ్. ఇటు తిరగ్గానే సుబ్బారావ్‌కి చాటంత మొహం అయింది.

"నే చెప్పేది పూర్తిగా వినవేం? రేపు నువ్వేమీ తొందరగా లేవనక్కరలేదు. ఏడు గంటలకు లేద్దాం. లేచి పొయ్యి అంటించ నక్కర్లేదు. మర్చిపోయాను, అంటించాలి. చన్నీళ్ల స్నానం చెయ్యలేం కదా! నీళ్ళు ఒక్కటే కాగితే చాలు. ఆ తరువాత స్నానాలు చేసేద్దాం."

" సరిగంగ స్నానాలా " నవ్వాపుకుంటూ అడిగింది లలిత.

"ఆ...నాకేం అభ్యంతరం లేదు, నీ కిష్ట మయితే.తరువాత కొత్తబట్టలు వేసేసుకొని"

"అయ్యయ్యో! పరగడుపున క్రొత్త బట్టలు వేసుకోకూడదండీ".

"పోనీ ఏం తిందాం? ఇంట్లో ఏమీ లేవాయే! కాస్త పంచదార నోట్లో వేసుకుంటే పోలా?".

"అలానే చెయ్యొచ్చుగాని చెప్పేది తొందరగా కానివ్వండి."

"అదేనే, ఇద్దరం టాయ్‌లెట్టయిపోయి బస్సుస్టాండు దగ్గరకు— రిక్షా ఎందుకులే పావలా దండగ. సర్దాగా నడిచి వెళ్లచ్చు—సిటీ బస్సెక్కి మన సత్యం పూలతోటకి వెళ్దాం. తోవలో కాఫీ టిఫిన్ తీసుకుందాంలే! తోటలో హాయిగా జల్సాగా యుగళ గీతాలు పాడుకోవచ్చు. సత్యం లేడు అత్తారింటికి పోయాడు. అనంతరం బజారు కెళ్లడం."

"దేనికీ"

"అదేనే! నీకు ఏమేం కావాలో అన్నీ తీసుకోవచ్చు. ఒక పెద్ద బొమ్మ కూడా కొందాం. నేను మొన్న చూసాలే! చాలా ముద్దుగా ఉంది. నువ్వు ఎదిరింటి పాపనీ, పక్కింటి బాబునీ ఎత్తుకుంటున్నావుగా! బొమ్మయితే ముద్దొచ్చినప్పుడు ఎత్తుకోవచ్చు, పని ఉన్నపుడు డ్రాయరు మీద పడవేయ వచ్చు. దానివల్ల రాత్రులు కూడా మనకేమీ ఇబ్బంది ..."

"ఛ ... ఊరుకోండి. ఎవరైనా వింటారు?"

"మీ ఆడాళ్లకి ఇదో అలవాటు. మనం తప్ప ఈ ఇంట్లో ఎవరున్నారు వింటానికి?"

"మీతో మాట్లాడలేను బాబూ."

"సరే! మాట్లాడవద్దు. నే చెప్పేది విను. తరువాత మంచి హోటల్లో పూటుగా భోంచేసి రెండు కిళ్లీలు తీసుకొని..."

"రెండు కాదు నాలుగు"

"నాలుగు దేనికి?"

"మొదట వేసుకున్నవి పండకపోతే, ఉపయోగిస్తాయని!"

"చాల్లే ... చాపు తెలివి. అందుకే, నిన్ను మాట్లాడవద్దన్నా. నా ఫ్రెండు రాజు లేడూ! వాళ్లింటికి వెళ్దాం. రోజూ రమ్మని వాడు గోల చేస్తున్నాడు. వాడికీ పిల్లా జెల్లా లేరు కాబట్టి ఇల్లేం సత్రవులా ఉండదు. సర్దాగా నలుగురం కేరమ్సో, పేకో, ఆడుకొని తదనంతరం బీచికిపోయి ప్రేమ పక్షుల్లా విహరించి తిరిగి అత్మా రాముడిని శాంతింపజేసి, పిక్చరు చూసి స్వీటులు కొనుక్కొని పండగ పేరు చెప్పి ఇంటి దగ్గర తినేందుకు కూడా. ఒక శేరు మల్లెపూలు తీసుకొని బస్సెక్కి ఇంటికి చేరడం! ఎల్లా ఉంది? పండుగరోజు" బరువు దిగిపోయినట్టు ఊపిరి తీసుకున్నాడు. సుబ్బా వు.

"బాగానే ఉంది. కాని అన్ని మల్లెలు దేనికండీ ? నా జడ విగ్గు కాదే భరించటానికి ?"

"అబ్బే నీ జడ మోస్తుందని నేను మాత్రం అన్నానా ? పోనీ మన మంచం సాయం చేస్తుందేమోనని !."

"అదా స్వామీ ! ఎత్తుగడ ! బాగానేఉంది గానీ, ఏమాత్రం కేష్ ఉందేమిటి ఖర్చు పెట్టటానికి ?"

"మీతో వచ్చిన చిక్కే ఇది. మొగాడు ఖర్చుచేస్తే అంతా అయిపోతోంది. ఏమి మిగల్చటం లేదు అంటారు. ఊరుకుంటే, ఒక సినిమా లేదు, ఒక చీర లేదు, అంటూ మొదలు పెడ్తారు ! ఎట్లా చచ్చేది?"

"ఎట్లా అంటే ఈ మధ్య అతి తెలివి పరులు చెవిలో ఎంౖడిన్ పోసుకుని చస్తున్నారు. నోటితో మింగలేక."

"అంటే, ఆ మాట నన్నేకదూ నువ్వు అనేది ?"అంటూ కోపంగాలేచి కూర్చున్నాడు సుబ్బారావు.

"ఛ. ఛ. మిమ్మల్నెందుకంటానండీ పెళ్ళాంతో వేగలేక, చచ్చేవాళ్లని గాని ! అది సరే ! మనం ఇట్లా ఖర్చు చేసేస్తే, రేపు పుట్టబోయే వాళ్లకి ఏం మిగుల్చుతారట?"

"పుట్టబోయే పిల్లలమాటా నువ్వనేది? ఓహో...వాళ్లు పెరిగి మనల్ని ఉద్ధరిస్తారా? నువ్వే చూడు ! ఏం చేసావు ? మీ అమ్మావాళ్లు పండగకి రమ్మని ప్రేమగా ఉత్తరం వ్రాసారా? పెళ్లయి రెండేళ్లవలేదు. అప్పుడే 'మా వారు వెళ్లద్దంటున్నారు' అంటూ ఉత్తరం వ్రాశేసేవు. నేను వెళ్లొద్దు అన్నానే అనుకో, అయితే మాత్రం వాళ్ళ తరపున కూడా ఆలోచించి నన్ను బ్రతిమాల వద్దూ? ఇక నేనంటావా ! మా వాళ్ళు, అసలు గుర్తు రావటం లేదు !"

"బాగుంది మీ వరస. అలా మన తల్లి దండ్రులు అనుకుని ఉంటె, మనం పెరిగామే !"

"నేనుమాత్రం ఏమన్నాను ? మనం అంత కళ్లు మూసుకుని ఖర్చు పెడతామా? ఏదో పండగ రోజు ! అది సరేగాని ఆ అలారం కాస్త చూడు. బంగారంలాంటి నిద్ర పాడు చేయగలదు "

"అవును! మర్చేపోయాను" అంటూ లేచింది లలిత.

సుబ్బారావు నిద్రపోయినా లలితకి నిద్ర రావట్ఛంలేదు. "పుట్టింటి దగ్గర మేము వెళ్లనందుకు ఏమనుకుంటున్నారో ? పోనీ ఇక్కడ పండగ ఎంత సర్దాగా చేసుకున్నారో వివరంగా ఉత్తరం వ్రాయాలి. అది చూసి అంతా సంతోషిస్తారు. అమ్మ మాత్రం 'పండగపూట హోటలు భోజనం ఏమి'టని బాధపడుతుందేమో?" అంటూ ఆలోచిస్తూ నిద్రలోకి జారుకుంది లలిత.

వంట ఇంటి పని మెదడులో లేనందున ఏడున్నరక్కాని మెలకువ రాలేదు లలితకి. అదరా బదరా సుబ్బారావుని లేపి, కాలకృత్యాలు తీర్చుకొని క్రొత్త బట్టలు వేసుకొని, ఇంటికి తాళం పెట్టేసరికి ఎనిమిదిన్నరయింది. తొందరగా బస్ స్టాప్ చేరుకున్నారు.

"అదిగో, అక్కడ హోటల్ ఉందండీ. బస్సొచ్చేలోపున కాఫీ తీసేసుకుంటే!"

"ఆ హోటల్ లోనా ఇంకా నయం.

నటీనటులు కావలెను

మాచే త్వరలో నిర్మించబడుతున్న వర్ణ చిత్రంలో నటించుటకు చక్కటి అంద చందాలు కలిగి,నాటకానుభవం కలిగిన యువతీ, యువకులు కావలెను. చిత్ర నిర్మాణం జనవరి 1975 లో ప్రారంభింపబడుతుంది. ఆశక్తి గలవారు తమ ఫోటో ఇతర వివరాలతోసహా ఈ క్రింది ఇవ్వబడిన అడ్రసుకు దరఖాస్తులు పంపగోరుచున్నాము.

సేవాసదన్ ఎంటర్ ప్రైజెస్
మెయిన్‌రోడ్, విశాఖపట్నం—1.

పాల్కురికి సోమనాథుని

బసవ పురాణము

(ద్విపద కావ్యము)
ఆంధ్ర గ్రంథమాల
ప్రచురణ

బైండు చేసిన రంగుల అట్టతో, కీ.శే. కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావుగారి 'ప్రస్తావన'తో, శ్రీ నిడుదవోలు వేంకటరావుగారి విపుల పీఠికతో అమ్మకానికి సిద్ధంగా ఉంది.

వెల రు. 7–50

పాఠకులు ఆంధ్రపత్రిక ఏజంట్ల ద్వారా ప్రతులని కొనుక్కోవచ్చు.

మేనేజరు,
ఆంధ్రపత్రిక, 7. తంబుశెట్టి వీధి,
మద్రాసు—1.

పండుగరోజు

అందులో టిఫిన్‌ల ముందు, నీ చేతివంటకాలే బాగుంటాయి."

"అంటే అర్థం ? నేను బాగా చెయ్యననేగా!"

"అర్థాలమాట తరువాత. ముందు బస్సు వస్తోంది. నడు" అంటూ తొందరగా భార్యను ఎట్లాగో లోపలకు నెట్టి తనూ ఎక్కాననిపించాడు. మెట్ల మీద నిలబడి "వెధవ సిటీ బస్సులు. లోపలికి వెళ్ళడాని క్కూడా చోటు లేందే! వీటికి సీటర్సు దేనికి? దండగ. శుభ్రంగా ఖాళీగా ఉంటే ఎక్కువమంది నించోవచ్చు. అప్పుడు కూర్చున్న వాడిని చూసి నించున్నవాడు ఏడ్చే బాధ తప్పుతుంది" అక్కసుగా అనుకున్నాడు సుబ్బారావు అరగంటా ఓపిగ్గా నిలబడి తమ స్థానం వచ్చేసరికి దిగిపోయారు లలితా, సుబ్బారావులు.

"ఏమండీ! పువ్వులు కొనుక్కుంటా! ఒక పావలా ఇవ్వండి!" పువ్వుల కొట్టుకేసి చూస్తూ అంది లలిత.

"కాఫీ తీసుకుని పువ్వుల తోటలోకేగా వెళుతూంట ఇంకెందుకూ దండగ!."

"అది కాదండీ! ఈ లోపున, వాలుజడలోకి, పువ్వుల్లేకపోతే బావుండొద్దూ!."

"నా దగ్గర చిల్లర డబ్బులు ఇందాక టిక్కట్లు తీసేసాను."పండగ మల్లే భార్యను చిన్నబుచ్చడమెందుకని జేబులో చెయ్యి పెట్టిన సుబ్బారావు "లతా! ప ... పర్సు లేదేమిటి ?" అన్నాడు నీరు కారిపోతూ.

"లేదా! ఇంటి దగ్గర మర్చిపోయారా?" ఆదుర్దాగా అడిగింది లలిత..."

"అబ్బే ఎవడో కొట్టేసేడు" చిల్లు జేబు చూపించాడు.

"అయ్యయ్యో! ఎంతడబ్బు పెట్టారు ? ఆ వెధవ బస్సులోనే కొట్టేసుండాలి. ఇప్పుడెలాగండీ ?"

"గట్టిగా అరవకు. నలుగురికి తెలిస్తే సిగ్గుచేటు. పండుగనాడు మన ఖర్మ ఇలా కాలింది ఏం చేస్తాం! ఇంటికి పద."

"ఏమిటీ? మైలున్నరా నడిచి వెళ్ళడమే ?" తేలగుడ్లు వేసింది లలిత

"ఏం చేస్తాం? తొందరగా నడు. కడుపులో ఎలుకలు దొలుస్తున్నాయి."

నీరసంగా ఇంటిముఖం పట్టారు సుబ్బారావు దంపతులు.

వంటలు

చెక్క వడలు

కావలసిన వస్తువులు :-

కావలసిన వస్తువులు : బియ్యంపిండి ఒకకిలో, గోధుమపిండి అర్ధకిలో. సెనగపప్పు అర్ధపావు, పెసరపప్పు అర్ధపావు, నువ్వులు అర్ధపావు, ఉప్పు కారము తగినంత

చేయవలసిన విధానము మనము యీ పిండివంట చెయ్యాలనుకునేటప్పుడు, ముందుగా, పైన చెప్పిన ప్రకారము సెనగపప్పునూ, పెసరపప్పునూ నానపోసుకోవాలి. అవి నానిన తరువాత, గోధుమపిండీ, బియ్యం పిండీ, యీ నానిన పప్పులూ, నువ్వులూ, తగినంత ఉప్పు, కారము, వేసి బాగా కలపాలి. అవి బాగా కలిసిన తరువాత, నీళ్ళుపోసి, (అంటే మనము రొట్టెలు వత్తుకునే పిండిలాగా) ముద్దగా, గట్టిగా కలపాలి. తరువాత స్టౌ మీద బాణలిపెట్టి, బాణలో సగమువరకు (అంటే, మనము చేసిన వడలు మునిగేటట్లుగా) నూనె పోసి, అది కాగే లోపల, మనము కలుపుకున్న ముద్దను చిన్న చిన్న ఉండలుగా చేసుకుని, ఒక ప్లాస్టిక్ కాగితం మీద కానీ, అరిటాకు మీదకానీ, యీ ఉండలను ఒక్కొక్కటే నూనె చెయి చేసుకునీ, పల్చగా, అప్పడము లాగా వత్తాలి. (నూనె చెయ్యి చేసుకునీ, వత్తడమువలన ఆ అప్పడము సులభముగా తియ్యటానికి వస్తుంది) దానిని కాస్త ఎర్రగా వేగే వరకూ వేయించాలి. అవి చల్లారాకా తింటే, బాగుంటాయి. ఇవి పెద్ద పిండి వంటయినా, చాలా కాలం పాడవకుండా, కరకరలాడుతూనే ఉంటాయి. నూనె అస్సలు పీల్చదు.

—జి. రామలక్ష్మి

మీకేవస్తువు కావాలి ?

స్టీలు పాత్రలు, టెర్లిన్, టెరికాటన్ బట్టలు, టైం పీసులు, కెమెరాలు, రిస్టువాచీలు, ట్రాన్సిస్టర్లు, సైకిళ్ళు మరియు మీకే వస్తువు కావలసినా మా "సేవింగ్సు సహకార పద్ధతిని" రు. 5/- లకే పొందండి.

S. K. C. C. CORPORATION
Danavaipet – 533103 RAJAHMUNDRY – 3